

Her mevsim açacak bir gül...

YAZGÜLÜ ÖZTÜRK

Dersim-Merkez'de 1972 yılında doğan Yazgül, Aleri ve Kürt milliyetindedir.

Ailesi hep isyancılarla, devrimcilerle içişe olmuştur. Ağabeyi Mazlum Güder Elazığ Hapishanesi'nde, yeğeni Ahmet Güder Dersim dağlarında eşi Ahmet Öztürk 1994 yılında, Mersin'de Kontregerilla timleri tarafından katledilmiştir.

Başka hiçbir nedeni olmasa bile bunlar, onun, haklı ve meşru mücadele içindeki yazarlarının, katleden emperyalizm ve oligarşiye karşı savaşması için yeterlidir.

İsyancı bir ailenin içinde büyüyen Yazgül, Çocukluğundan itibaren zulmün her geçirdine tanık olur. Dedelesinden bu yana ezilen, horlanı, toprağından sürülme istenen bir halkın onurlu çocuklarından biri olarak büyür. Kınk ve öfkeye yoğrulur.

Yaşamının her anında bunun izleri görülür. Zulme dan tepkisi, halka olan sevgisi ve bağlılığı, ile mücadelenin yaratdığı gelenekler onu kavganın ortasına taşır.

Devrimci saflara adım attığı anda herkes onun disiplini, emek ve kabına sığmaz yetilerine tanık olur. onun için, yüreğinde düşmana duyulan öfke his eksiklenmek, duygusallığa yer kalmanalıdır.

Eşi Ahmet Öztürk ile evliliği de örnek ve öğretici bir evlilik olarak mücadeleye yansır.

Akdeniz Bölgesinde, kurumlarda onun izleri vardır. Berginin yazılmasından dağ tutumuna, arkadaşların eğitimine kadar birçok konuda, her zaman ilkel hedeflerine büyükten konumda olur. Düşüncelerinin her zerresinde halk ve vatan sevgisi taşır.

Bir süre Akdeniz Bölgesinde dergi bürosunun sorumluluğunu üstlenir. Bu yıllar, kaybetmelerin, katliamların artışı gösterdiği, saldırıların alenen sürdüğü dönem-

lerdir. aynı zamanda, Eşi yoldaşı Ahmet Öztürk'ün katle- dilmesi ile birlikte, mücadelesini farklı alanda sürdürme talebi beklentisi de vardır. Ahmet Öztürk'ün kardeşi Hamide Öztürk'ün de aktif mücadeleye katılmasından sonra Bölgele düşmanın hedefi haline gelirler.

95 yılında İstanbul'a, Kurtuluş Dergisinin merkez bürosuna geçer, orada sorumluluklar alır. Dergi bürosuna geçer, orada sorumluluklar alır. Dergi bürosun- da çalışanlar onun düşmana duyduğu öfkeye- kine, 24 saati devrine adanmış çalışma ve yaşam disiplinine tanık olurlar.

"Dergiye gittiğim günlerden birinde yazgıl'ın arka- daşlarla konuşmasına tanık oldum. «Bos geçmemeli vakitler, mahallelere gidendengiler takip edilmeli, paraları aksa- mamalı, hedeflerimiz büyünmeli, buraya gelen herkese kısa da olsa birşeyler vermeliyiz.» Buna benzer sohbet ve ele- stiriler oluyordu. Daha sonra gidilerimde de tanık oluyordum benzer durumlara. yada herkes sohbet edip bir yandan düşünürken, o mutlaka birşeylerle uğraşıyor olurdu"

95 yılı sonlarında Hamide Öztürk'le birlikte iken keyfi- şekilde gazaltına alınıp tutuklanırlar.

Düşmana duyduğu kin ve öfke şubede kendini gösterir. Düşman her ikisinde bilir ve tanır. Diğeride olmaları teh- likelidir. Bu nedenle gerekcesiz tutuklanırlar ve göster- melik yürütülen bir davadan ceza alırlar.

Tutuklandıktan sonra Bayrampaşa Hapishanesine götü- rülür. Artık oda özgür tutsaklar cephesindedir. Aynı coşku aynı kin ile mücadelesini büyütmeye devam eder.

Emperyalizm ve oligarşiye karşı verilen mücadelede bilgimin, eğitimim ne kadar önemli olduğunu ete ve

kamışa burundırır. Her kendisinin, her yoldaşlarının eğitimine özellikle önem verir.

Okumayı, yandılgılar edinmeyi sever. Bunun için özel bir saba sarfeder, Bir sok şeyden feragat ederken, hem kendisinin hemde yoldaşlarının eğitiminde asla ödün vermez.

Mücadele eden bir insanın başluğa yer bırakmaması, ve kendisi her koşulda donatması, gerektigini bilir. Kendi yaşamında böyledir. Bu özelliğinin dışında, uyandırdığı güçlü bir güven duygusu kişilik özelliklerinin arasında öne çıkar. Kendisi partiye, yoldaşlarına karşı nasıl güven duyuyorsa, çevresindekilere de aynı duyguyu aşılar.

Hapishaneye girdikten bir süre sonra rahatsızlıkları başgösterir. Kendi bedenmesine pek önem vermez. ve belki de yoldaşları ile yaşadığı en ciddi sıkıntı budur.

"Verem hastalığı yaşamıştı. zaten zayıftı ve kendine bakmıyordu.

sigara içmemesi gerekirken dinletemiyorduk. çünkü bu hastalığı hiç takmıyordu. uyu ması gerektiği, uyumuyor. iyi beslenmesi gerektiği için ona hazırlanan özel yiyeceklerden bir satat alıp bırakıyor, bulgur pilavı kuyruğuna geçiriyor. Bıraksan yemek yemeyi unutacak.

sınırlıdır. sınırlandığı zaman çekinirsiniz biraz ama bunu ona ifade edince çok üzülür.

"Bencekten mi ya... " dendi---

Sınırlanmalar kişisel bir sorunla ilgili değildir. Bir bütün olarak, aksayan -entelenen -rahatlığa bırakılan işler içindir. sürekli biseyler yetiştirip hallotmeye çalıştığından, yazılanla, araştırmalarla, okunmayla yoğunluğu olur.

O anki atmosferde farkında olmaz. farkına vardığında gülmeyişmiş almasını bilir.

Yazgı'nın gülmüş olduğu anlar sınırlıdır ama güldüğünde insanın insanı ısıtır.

"Onunla ilk olarak dergi bürosunda karşılaştım. Sanırım mahallelerde üst üste yaşanan direnişlerin bir bilgi istendiği dönemdir. Aynı günlerde Sibel de şehit düşmüştü. Gözleri, yüz ifadesi herşeyi anlatıyordu. Birkaç kez karşılaşma durumumuz olmuştu. Hatta birinde onun kızmalarından nasibimizi almıştık.

Yıllar sonra bu durumu anlatınca «Hadi ya, benmişinirliğin, inanmıyorum...» deyip gülmüştü.

"Onun gözlerinde bir kıvılcım vardı, onu tanıyanlar iyi bilir. İnce, nazın bir yapısı vardır ama hanı Mağar Kemal'in ince Mamed romanında bir bölüm geçer; bu ufaklık, kara kurm adamın nefesi ince mamed der köylüler. Sonra Abdî ağanın yaptığı zulmü ona anlattıklarında ince Mamed'in gözlerine bir öfke bir kıvılcım gelir oturur ya «işte ince Mamed buymuş, nezer onu ince Mamed yapan o gözleriymiş» derler. İşte ben de onda bunu gördüm. Zaman zaman öyle bir öfke oturduğu gözlerine... Televizyonda haber izlerken yada bir şehit haberi aldığımız zaman o gözlere bir kıvılcım gelir otururdu."

İnatçıdır, aynı zamanda bir o kadar da sabırlı. Yazı yazma grubunda eğitimlik yapardı. Yazı yazmaları diye dinletilere büyük bir emek ve özveriyle, yazıbrakeçini öğretilip nitelikli ürünler ortaya çıkarırmay, başarırdı.

Ölüm orucu gündüne geldiğinde en önde gönüllü olanların içindedir. Şehit verdiği bir sokak yoldaşı, eşi, abisi, yeğeni vardır. Bunları bilir. Bunların ne anları ifade ettiğini, duygularını, boylesine bir kışkırtmada vereceği canın neleyi yaratacağını düşünür, hisseder.

Toplantılarda, duygu düşüncelerini ifade ederken yola çıkacağına dair duyduğu güven ve inanca konusur.

ve oyun geldiğinde, Bayram paşa Hapishane sinde 4. ölüm orucu etebinde olduğunu, etip sorunu su olduğunu öğrenince yine bir kılıcın gelin yerlesin gözlerine - Coşkusu görülmeye değerdir.

"Haydi artık bizim de sıranız gelin. (...)
Her geçen gün, heyecanı doruğa ulaştırıyor. Duygular inanılmaz derecede kabarıyor. İcin icine sızıyor. Dryordu duygularını ifade ederken. Bandını kışırırkenki Coşkusu görülmeye değerdi.

"Kürsüde sorumlu yoldaşınız, bandını ilk sırada kışırılacak olan yazgıl'ın adını anons edince Yazgıl arkalardan kalkıp kürsüye yürümeye başladı. Bizler de alkıştık. Herkes ten farklı olarak, ben o anı görüntülüyorum. Gözlerine bakarken bütün duygularını hissediyorum. Alkışlar arasında ve sesler altında ilerliyor. Adını içirp kürsüye geliyor. Kimsede gıt yok. önce bir gülümsüyor. sonra duygularını ifade ediyor;

"Yoldaşlar,

... Yaşanan herşey bir oyunun sahneleri olarak canlanıyor gözümde. Dost düşman, herkes konuşuyor. Ama biz henüz susuyoruz. Konuşmuyoruz. Biz daha sahnedeki yerimizi aldığımızda, herkes susacak. Bu kez biz konuşacağız. Halk ve vatan sevgisini, halkı ve vatanı, için tereddütsüzce ölüm girişini bir kez daha göstereceğiz. Hiçbirşey inanın insanların, devrimcilerin iradesinden - kararlılığından daha üstün, daha güçlü olmadığını göstereceğiz, bir kez daha ... Herkesin beyinlerindeki her türlü düşünce bu eylemimizle sarsılacak. ... (---)

Bende sahnedeki yerimi alacağım. Bu oyunda ölüm orucu savaşçılar, 96 ölüm orucu sahnesimiz oynayacak. Ben idil'i oynamak istiyorum"

Yazgıl için herşey bu kadar yalın, herşey bu kadar

nettir.

Bir tiyatro sahnesinde sıradan bir rolü sergiler gibeder ölümün üzerine gidersi. öyle rahattır.

Mücadele verdiği yılların bir çok kesitinde eşinin kardeşi, ölüm orucu Şehidimiz Hamide öz türk'le beraberdir. ikisinin arasında çok güçlü bağlar vardır.

Yazgılar ölümüne zleştğinde Hamide onların sıcağıyla kavruluyordu. kızıl bantını kuşandıktan sonra yazdığı mektuplarda o günleri yad eden, o gecenin öfkesini de sık sık dile getiriyordu;

"Onları çok özleyorum sana hangi birini anlatabayım. O gün biz, o güne kadar yaşadığımız gibi yoldaşlığın, paylaşımcılığın, kendine feda etmenin, sevginin, vefanın, şefkatın en büyüğünü yaşadık. Bunlar bana çok güç veriyor. ve bilincim beynim bunlarla dolup taşıyor.

Bilmiyorum sana sunu yazmış mıydım; Biz yazgı ile çatışmanın ortasında sigaramızı birlikte iattik. Sonra ona sınımsız sarılıp "Hefferimiz şehit düşebiliriz ama asla bizi teslim almayacaklar" dedim. Bana o sınımsız yüreğiyle baktı. Baktı ve kafasını salladı gözlerini kırparak "

Evet gerekirse herkes şehit düşecek ama asla boyun eğmeyecekti. Dirs diris yakılırken daha bir "ah" sesi bile duyulmaması bundandır.

"Nefes almakta çok zorlanıyordu. Bir ara ona "nasılsın" diye sordum. uzaktan bana "iyiyim" diye cevap verdi."

Oses, şimdiki kahramanlık türkükleri ve direniş destanlarıyla bugünlere ulaşmış, yarınlara uzanıyor...